

ПЛЕНУМ ЦК КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

КИЇВ, 30 вересня. (РАТАУ). Сьогодні закінчився Пленум ЦК Компартії України, який тривав два дні. По доповіді члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК Компартії України В. В. Щербинського Пленум постановив скликати XXV з'їзд Комуністичної партії України 10 лютого 1976 року.

З доповіддю про стан і завдання дальшого поліпшення соціально-культурного і побутового обслуговування населення республіки виступив член Політбюро ЦК Компартії України, Голова Ради Міністрів Української РСР О. П. Ляшко.

Широко розгорнувши соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС, говорили учасники Пленуму, трудівники республіки докладають усіх зусиль для успішного завершення планів дев'ятого п'ятиріччя. Промисловість у вересні нинішнього року досягла рівня виробництва, передбаченого Директивами XXIV з'їзду КПРС. З початку п'ятиріччя реалізовано понад річні завдання виробів на 6,2 мільярда карбованців.

Реальні доходи в розрахунку на душу населення збільшаться за п'ятиріччя на 20 процентів, зростає середньомісячна заробітна плата робітників, доходи колгоспників, підвищилися розміри стипендій, пенсій, допомоги. Житлові умови поліпшать майже 9 мільйонів чоловік.

Разом з тим учасники Пленуму говорили про невикористані резерви і можливості, намічали шляхи усунення недоліків.

У прийнятій постанові визначено заходи по поліпшенню соціально-культурного і

побутового обслуговування населення.

Пленум розглянув також завдання партійних організацій, радянських і господарських органів республіки по підготовці і забезпеченню організованого проведення зимівлі худоби. З доповіддю в обговорюваному питанні виступив член Політбюро секретаря ЦК Компартії України М. М. Борисенко. Відзначалось, що за чотири роки п'ятиріччя середньорічна валова продукція сільськогосподарства в республіці зросла порівняно з попереднім п'ятиріччям на 17 процентів і становить майже 22 мільярди карбованців, валовий збір зерна на 8,2 мільйона тонн, продаж хліба державі збільшився на 26 процентів. Значну роботу проведено по дальшому розвитку тваринництва, його інтенсифікації і концентрації, переведення на індустріальну основу. Продаж державі м'яса в середньому за рік порівняно з восьмою п'ятирічкою зріс на 32 проценти, молока — на 23 проценти, яєць — в 1,7 раза.

На Пленумі підкреслювалось, що організоване проведення наступної зимівлі худоби є одним з найважливіших завдань партійних, радянських, господарських органів, комуністів, усіх працівників сільськогосподарства республіки. Його розв'язання дасть можливість забезпечити необхідний рівень виробництва і заготівель тваринницької продукції в четвертому кварталі нинішнього року і в 1976 році.

В обговореному питанні прийнято розгорнуту постанову.

На Пленумі з промовою виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган комсомольського обкому АКСМУ

М. П. ШЕВЧЕНКО

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI • ЧЕТВЕР, 2 жовтня 1975 р. • Ціна 2 коп., № 118 (2066).

ВЧИТИСЯ КОМУНІЗМУ

«Молодий комунар» вже розповідав про цю людину. В кореспонденції «Верстат перевиховав» ішла мова про хлопця, який у школі не дуже поважав дисципліну і який, прийшовши на завод, зрешті знайшов себе. Відтоді минуло 15 років. Віктор Бершачський відслуживши у лавах Радянської Армії, повернувся на завод тракторних гідроагрегатів, закінчив Кіровоградський інститут сільгоспмашинобудування. Він — старший технолог другого механоскладального цеху.

Віктор Миколайович після робочого дня прийде у комсомольський гурток і розпочне новий навчальний рік. Розповідь про комуніста, пропагандиста, В. М. Бершачського [на фото — крайній зліва] читайте на другій сторінці.

Фото В. КОВПАКА.

РОЗПОЧАВСЯ НАВЧАЛЬНИЙ РІК У СИСТЕМІ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПОЛІТОСВІТИ

Заготівля кормів — ударна справа молодих

ЧИ ВСЕ ПОМІТИЛИ «ПРОЖЕКТОРИСТИ»?..

У колгосп імені Петровського Устнівського району є деякі труднощі із виконанням плану заготівель соковитих кормів для громадського тваринництва. Значну допомогу могли б кормозаготівельникам надати комсомольці й молодь. Та цього не сталося. Юнаки і дівчата господарства не організували жодного суботника чи недільника, не створили комсомольсько-молодіжного кормодобувного загону, хоча можливості для цього були.

Адже майже 30 молодих механізаторів і водіїв тут постійно брали участь у кормозаготівельних роботах. В загоні М. Чепурного, який косять дикоростучі трави, очерет, — переважно молодь. Комсомольці скиртували солому, возили і закладали в травішій зелену масу, але нікому не спало на думку

організувати серед молодих хліборобів змагання, згуртувати їх у колектив. Комітет комсомолу господарства лишився осторонь. Чому так сталося?

— Цього ми не планували. Та й райком комсомолу не підказав, — відповідає секретар комсомольської організації Валентина Будаєв.

Звичайно, план потрібно виконувати. Ні для кого сьогодні не повинна, що планування в комсомольській роботі допомагає зосередити сили на головному, захопити комсомольців конкретними справами. Місячні ж плани роботи первинної зроблені за штампом. У травні тут підбивають підсумки за квітень, у червні — за травень, у липні — за червень і т. д. На кожен місяць пункт: «Взяти соціалістичні зобов'язання на...».

І ще два обов'язкові: випустити «КП», підготувати і провести вечір...

У господарстві не пам'ятають, щоб питаннями перевірки ходу заготівлі або раціонального використання кормів цікавилися «прожектористи». А тим часом на МТФ № 2 ростуть кули з'їдів. У господарстві не подбали про установку змішувача-подрібнювача Марчука, за допомогою якого можна було б краще готувати соковиті та грубі корми. Не «помітили» «прожектористи», що біля скирт соломн немає громовідводів.

Не надав практичної допомоги молодому ватажкові і райком комсомолу. Щоправда, тут прийняли постанову про залучення комсомольців і молоді району до участі у збільшенні виробництва та заготівель кормів, але її забули... вчасно довести до відома первинних організацій.

Ю. СТОРЧАК.

Колгосп ім. Петровського Устнівського району.

СОФІЯ. Національною молодіжною будовою оголошене будівництво другої черги і реконструкція нафтопереробного комбінату в Бургасі — головного підприємства цієї галузі промисловості Болгарії. За 15 років, що минули з часу введення комбінату в дію, тут досягнуто значного прогресу. Якщо в 1963 році вартість

Життя молоді за рубезем

переробки однієї тонни сирої нафти становила 70 левів, то тепер — тільки 12.

ДЕЛІ. Загальнонаціональну кампанію під лозунгом «Молодь на службі суспільства» прийняв рішення провести з 2 по 8 жовтня Всейндійський молодіжний конгрес. Протягом тижня члени молодіжного крила правлячої партії Індійський національний конгрес проводимуть збирання коштів на допомогу населенню, потерпілому від поводей, організують масові мітинги по роз'ясненню полі-

тички правлячої партії, зусиль по виконанню урядової програми соціально-економічних перетворень.

БОНН. В одному з молодіжних клубів Гамбурга сталася сутичка молодих робітників і студентів з неонацистами. Більш як 40 неонацистських молодчиків вдерлися з кийками і кастетами в приміщення клубу, де відбувався концерт, і намагалися примусити його учасників і глядачів співати нацистські пісні. В результаті сутички, спровокованої неонацистами, кілька чоловіків було поранено.

СТАРС.

Готуючись до з'їзду

Відділ пропаганди і агітації обкому Компартії України провів у редакції Долинської районної газети «Шляхом Ілліча» обласну нараду-семинар редакторів обласних, міських, районних і районних газет, присвячену висвітленню в пресі актуальних питань дальшого розвитку соціалістичного змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС. Нараду-семинар коротким вступним словом відкривав відвідувачий відділом пропаганди і агітації обкому Компартії України І. П. Оліфіренко.

Присутні прослухали доповідь секретаря обкому Компартії України А. І. Погребняка, який, зокрема, відзначив, що ударно працювати на честь наступного з'їзду партії стало нормою життя трудящих колективів, кожного трудівника міста і села. Тема зв'язної праці трудящих області на ударній перед'ядіській вахті є провідною, набуває все глибшого розвитку на сторінках нашої преси. Друковані органи повинні повною мірою використовувати у своїй роботі невичерпний арсенал форм і методів пропагандистської, організаторської діяльності для того, щоб розвивати творчу ініціативу трудящих, направляти їх трудову і політичну активність на гідну зустріч партійного форуму.

Перед учасниками наради-семинару виступив перший секретар Довинського райкому партії П. Л. Гідулянов.

В обговоренні доповіді товариша А. І. Погребняка взяли участь редактор обласної газети «Кіровоградська правда» А. П. Мостовий, голова обласного Комітету по радіомовленню і телебаченню Ю. Д. Моторний.

Редактори газет обмінялись досвідом роботи. Закінчилася нарада-семинар екскурсією в передове господарство району — колгосп імені Леніна.

В ЧЕРВОНОМУ КУТКУ ІНСТРУМЕНТАЛЬНОГО

Знаменній даті — XXV з'їзду КПРС присвятили працівники Будинку культури імені Калініна свій усний журнал «Горизонт», який став бажаним гостем робітників Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів. У червоному кутку інструментального цеху йшла бесіда про соціалістичне змагання напередодні з'їзду, про перспективи розвитку за-

воду, про трудові подвиги майбутнього форуму комуністів. Перед робітниками виступили головний інженер заводу Г. В. Бугреєв, заступник голови завкому профспілки І. С. Качанов. Героями перед святом машинобудівників стала ремонтна бригада Є. І. Коринфіла, яка працює в рахунок десятих п'ятиріччя.

До речі буде згадати, що на підприємстві добре знають не лише Коринфіла-батька.

Тут починали свою трудову біографію два його старші сини, комсомольці Юрій і Анатолій. Перший пішов до лав Радянської Армії з заводу, який став для нього рідним, і повернувся після служби сюди ж, працює ремонтником Анатолій, якого старший змінив у цеху, поніс свій робітничий гарт у Радянську Армію, мовби продовжуючи гімназичну службу Юрія. Твердо пообіцяв повернутися до своїх, на підприємство.

Бригадир Є. І. Коринфіл розповів про людей, з якими він став переможцем соціалістичного зма-

гання, про плани і соціалістичні змагання у передз'їздові місяці.

Концертна бригада Будинку культури подарувала героям зустрічі свої пісні і квіти. У піднесеному настрої повернулися робітники до верстатів, щоб стати на трудову вахту під девізом: «XXV з'їзду КПРС — двадцять п'ять ударних трудових декад!»

В. ТРИГУБОВА,
завідуюча культмасовим відділом Будинку культури ім. Калініна.

Гастролі Першого Московського обласного театру

З великим успіхом в Кіровограді проходять гастролі Першого Московського обласного драматичного театру.
НА ФОТО: СЦЕНА З ВИСТАВИ В. РОЗОВА «СИТУАЦІЯ».

Фото В. КОВПАКА.

ЗА ДВАДЦЯТЬ років, що минули після запровадження попереднього Положення, в країні сталися великі соціально-економічні і культурні перетворення. Бурхливо розвиваються нові економічні райони, будуються міста сучасного типу і промислові центри. Це зумовлює переміщення населення країни. Всі ці зміни диктують необхідність нового підходу до вирішення питань, пов'язаних із удосконаленням паспортної системи, упорядкуванням її у відповідності з вимогами сьогодення.

У новому Положенні поряд з іншими питаннями викладені загальні вимоги, пов'язані з організацією прописки населення. Особливістю їх полягає в тому, що громадянин, котрі прибули на проживання строком до півтора місяці, прописуються тимчасово. Кожен прибулий повинен бути своєчасно зареєстрований і взятий на облік у триденний строк, а в готелях, санаторіях, на турбазах, в будинках відпочинку, лікарнях та інших подібних установах — безпосередньо в день приїзду. За проживання без реєстрації, як і за проживання без прописки, встановлений штраф.

Проте, деякі правила прописки громадян в основному збережено. Зокрема, це стосується порядку для регулювання механічного приросту населення, відповідно з яким при прописці повинна дотримуватися встановлена норма житлової площі. Відповідні пільги на прописку надаються особам, звільненим у запас або відставку з рядів Радян-

ської Армії, студентам, співробітникам вузів, а також престарілим батькам на житлову площу дітей. Питання прописки новоприбулих громадян розглядатимуться в кожному окремому випадку, як цього вимагає закон. Крім того, згідно нового законодавства виконкомом місцевих Рад депутатів трудящих надається право вирішувати питання прописки громадян без дотримання

СЕРПАСТИЙ, МОЛОТКАСТИЙ

**З 1 ЛИПНЯ 1975 РОКУ
ВВЕДЕНО НОВЕ «ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ПАСПОРТНУ
СИСТЕМУ В СРСР». ЧИМ ВИКЛИКАНО ЙОГО ПОВ'Я?**

встановленої житлової площі, виходячи з потреб в цьому.

Деякі сльві про сам порядок видачі та обміну паспортів, що в такому масштабі у нас в країні проводиться вперше. Ця робота потребує немало зусиль, вимагає організованості і дотримання певного порядку. В першу чергу паспорти одержать юнаки і дівчата, які досягли повноліття, а також звільнені в запас або відставку з лав Радянської Армії. Жителям міст і селищ паспорти видаватимуться за спеціально розробленими графіками. Видача і обмін паспортів повинні

сприяти дальшому вихованню у радянських людей, особливо молоді, почуття патріотизму, гордості за свою соціалістичну Батьківщину, високого громадянського обов'язку. Тому вручення паспортів громадянам, які одержують їх вперше, має проводитись в урочистій обстановці, за участю передовиків виробництва, представників партійних, комсомольських та радянських організацій, старих комуністів, героїв праці та війни.

Чималий досвід у цьому мають Кіровоград, Олександрія, Світловодський, Знамянський і Гайворонський райони.

От і нещодавно свята вручення першого паспорта відбулися у Заваллі Гайворонського району, в Олександрійській школі-інтернаті. Вечір в Олександрії мав назву «Молоткастий, серпастих радянський паспорт». Паспорти вручив юнакам і дівчатам заступник начальника міського відділу внутрішніх справ І. В. Белкін. Він розповів про значення паспорта в житті радянської людини, про високе ціннікання громадян Країни Рад. На адресу вивучаців свята чимало теплих слів сказав директор школи Г. М. Настасєв, секретар комітету комсомолу Бандурівського вулгарозрізу М. Я. Полішук.

Ці традиції потрібно всіляко підтримувати і розвивати.

М. ТАРАСЕНКО,
інспектор паспортного відділу
УВС Кіровоградського обласного конкому, секретар комітету комсомолу.

Роман ПОПОВИЧ

Пого перші вірші з'явилися сорок років тому на сторінках Петрівської районної газети. З того часу перо члена обласного літф'єднання Романа Поповича подарувало манувальникам поетичного слова цілунку гарних творів, які запропонували нам колективні збірники і альманахи, журнали «Віглиця», «Перець», республіканські та обласні газети.

А нині Романові Поповичу — шістдесят. Свій ювілей він зустрічає щедрим ужином на літературній ниві. І читачі «Молодого комуніста», вітаючи іменинника чекають ще ряснішого його засіву.

Щодня пишу...

Щодня пишу,
стежки думкам стелю.
А відпочинок — потім,

Того осуджую, того хваляю,
і дні згоряють у роботі.
Чи гнів народжує моє перо,
чи радості дає путівку,
і те, і те — людині на добро,
і те, і те — в одну копилку.
Когось на ноги твердо ставити гнів,
когось у далі кличе радість...

Зростає, напруго добрих, теплих
сльві!

Грими, сатири канонадо!

„Горлиця“ з поняттям

Не дівчина — горлиця!
Він до неї горнеться,
Тонко залицяється,
Сватать обцяється.
Горлиця ж не минється,
А стрілою цільється:
— Буде гарна в тебе хата,,

Ну, і ступень кандидата,
Ну, і власна машина, —
Хоч і це ще не вершина, —
Я на поклик гай озвуся
і з тобою запишуся,
Я не та ж бо горлиця,
Що наосліп горнеться!

Плата за брак

Свої горшки один гончар
Возив недавно на базар.
— Ну що, продає?
— Один купили,
А решту... на мені побіли.

На атеїстичні теми

«Дорога редакціє! У нас в сім'ї трапилось велике нещастя: моя мама стала сектанткою. Ні прохання батька, ні наші умовляння наслідків не дають. Маму немов підмінили — замкнена, сумна, задумана. Доложіть нашій сім'ї, розкрийте мамі очі, допоможіть їй вийти з цієї облуди. Набійось на тебе, редакціє...»
(3 листа до редакції).

Ми друкуємо матеріал про несвяті діла «святих» — представників секти баптистів-розкольників.

ГАННА Захарова торжествувала. Нарешті вгамується непокірне дівчаче серце, покориться волі божій. Не біда, що все тіло в синцях, за віру страждати треба. А восьмикласниця Люба, мов загнаний звірок, вороже поглядала на матір. Мама... Одне з найсвятіших, найніжніших слів. Чому ж для неї стало воно рантом чужим? В душі дівчини роками відбувалася боротьба, де на терезах стояли світлі почуття до найближчої людини і той незрозумілий страшний світ, в який штовхала нещасна свою дочку.

Віла її постійно. Нерідко за непокору «волі божій» прив'язувала до ліжка, не давала їсти. І все ж не хотіло дитяче серце змиритися з безумственими діяннями сектантів. Бо чутиве воно, дитяче серце, і безпомилково вловило ненависть і злобу у вчинках материних єдиновірців до всього навколишнього.

— Мати консервувала багато овочів, фруктів, готувала різноманітні делікатеси, — згадує Люба. — Та мені вдавалось поласувати всім цим лише тоді, коли приходили на моління «брати» й «сестри». Ось тоді я й засучувалася, чи ж справді вони люблять свого ближнього, як себе, коли дорога людина — мати — на перше місце ставила чужих, далеких нам людей...

Голова виконкому Первозванівської сільської Ради Л. З. Левченко, педагог за професією, розповіла про подальший шлях дівчини. Школа, громадськість боролися за її долю. Знищення матері привело до того, що Люба втекла з дому, притулок їй дали в кількох інтернатах. Закінчила восьмкласну школу, працює на одному з підприємств Кіровограда. І донині мати таїть злобу на дочку, та не втрачає надії, що та повернеться до «слова божого».

— Не здійснились ніколи мрії матері, — каже Люба — Ворогу з'юмою я не бажала б такого дитинства, яким було моє.

ХІО ж вони, ці проповідники «слова божого», котрі намагаються виплатити у свої тенета молоді, духовно спустошені її, відірвати від участі в громадському житті?

Первозванівські сектанти належать до громади баптистів-розкольників. Ці «брати во Христі» беруть на себе місію захисників людства від сатани, тобто комунізму. А їх верховоди закликають паству вести антигромадську діяльність, ховаючи її під маскою гарячих молитов. Проповідують відмову від служби в лавах Радянської Армії, вимагають відкриття баптистських шкіл для дітей, розповсюджують релігійну наклепницьку літературу.

Звернемося до історії. В нашій країні діє легальна община євангельських християн-баптистів. У 50-х роках XX століття в ній почалися суперечності і міжусобиці. Це й привело до розколу. У 1961 році з'явилися баптистські діти, які назвали себе «ініціативною групою» і поклали вимагати скасування всесоюзної ради євангельських християн-баптистів. Принцип «відокремлення церкви від держави» розкольників почали тлумачити як свободу пічим не обмеженої релігійної проповіді. Тобто, вербувати молодь, приводити на молитовні збори дітей і задурманювати їх голови релігією. Вони прямо закликають не підкорятись радянським законам. В одному з їх звершень до «комуністів і атеїстів» говориться: «Так, ми ідеї, неспримиренні вороги». Вони зводять наклеп на радянський спосіб життя, на комуністичну ідеологію. Та найгірше те, що, намагаючись омолодити склад секти, розкольників прагнуть створити постійний резерв поповнення баптизму, шляхом релігійного виховання дітей. Ось в чому суть їх віровчення.

...Чоловікові цьому немає ще й п'ятдесяти. Та погас вогинок в очах. Зажура-і печать печалі на обличчі. Петро Дмитрович Олівеський — глава солідного сім'яства, у нього десятеро дітей. Він же — проповідник баптистів-розкольників, так би мовити, посередник між богом та частвою. Що ж проповідує цей душпастир? Які «гріхи» одмолює? На одному із зборів, що відбувалося в хаті Тетяни Лисокоєв, його проповідь в основному була звернена до дітей. А їх було тут тридцять.

— Браття і сестри, не пускайте дітей у комсомол і піонери, бо то від сатани! — бив себе кулаками в груди Олівеський. — Отроки божі, не беріть у руки зброї, бо господь у одній із заповідей наказав: «Не убий!»

Педагоги Первозванівської середньої школи Г. В. Костенко та І. К. Плотнікова, голова виконкому сільської Ради Л. З. Левченко звернулися до Олівеського з вимогою негайно вивести зі зборища дітей.

— Ми хочемо вчити дітей релігії! — викрикнув керівник секти, пресвітер О. Д. Лиходєєв.

— Але ж радянське законодавство забороняє це! — настоювали представник влади і вчителі.

— Ми не визнаємо законодавства про культу. Піонерія і комсомол — несумісні зі святом євангелієм, — злісно відповідала фанатичка.
ЯКЕ ж моральне обличчя цих святош, до яких «ідеалів» ще клещуть вони? Верховоди розкольників роблять все для того, щоб паства була затурканою, байдужою. Самі закликають віруючих відмовитися від «мирських благ», а уривають від пастви «якнайбільше». Чи не на її кошти розкошують керівники секти?

(Закінчення на 4-й стор.).

(Закінчення. Початок на 3-й стор.)

...Ось сім'я проповідника Петра Олієвського. Солодко їй живеться на цьому світі. Добротний будинок, дорогі меблі, а працюють лише двоє — він і син Олександр. Глава сім'ї — зовсім не ангел, як уявляє дехто. Це — деспот, який прагне все в домі підкорити своїй волі. Сусіди розповідають, як б'є Олієвський дружину, як знущається над дітьми. Останнім часом намагається це чинити так, щоб ніхто не бачив і не чув.

Палажка Папченко, заплекта сектантка, живе удовою з чоловіком на скромну пенсію. Тільки-но прийшли з армії сини Василь і Володимир, як виросла для них казкова вілла, справили два бучних весілля.

— Звідки ж ви кошти взяли? — питаю у Леоніда Папченка.

— Бог послав, — втаємничено відповів.

До речі, сектанти не гребують ніякими методами, аби затигнути до себе нових членів громади. Славилися на всю Неопалимівку Палажка Папченко грубістю своєю, сквернослов'ям. Почув про це пресвітер: «Не годиться так чинити, сестро...» Та не покалася грішниця. Одневірці хотіли виключити її з секти. Злякалася, адже «бог гроші послав» на будову. Вирішила реабілітувати себе: негідно ж підготувала чоловіка і до двох синів — Василя та Володимира — побігла. Вони працюють шоферами у колгоспі імені Шевченка. До Володимира підійти було легше Співся, порушував трудовий розпорядок.

— В неділю підеш зі мною, — категорично заявила мати.

— Васяно, даром тобі хату ставили? — до друго-го. — Невірнику ти, сатано, вижену і тебе, і невістку, якщо не підкориться «волі божій».

На наступне зборище Палажка привела трьох.

Цілком закономірно, що нерідко члени секти не знають, у що вірять, які ідеали проповідує їх віровчення. Так, Леонід Папченко, старий чоловік, здивувався, коли голова виконкому Л. З. Левченко почала розповідати про реакційну суть розкольникства.

...Боляче дивитись, як розкольників позбавляють пасивного дитинства своїх дітей, водять на зборища, намагаючись отруїти їх свідомість релігійною ідеологією. Втягує в це трьох синів своїх дітей і проповідник Олієвський. Сам він свого часу закінчив три класи. Радянська влада дала можливість навчатися усім його дітям у найстаршого, Миколи, середньої освіти. Та, маючи професію слюсаря, відосесився від колективу, став кочегаром. Сергій теж закінчив одиннадцять класів. Змалечку сіяв батько в душі синів релігійний дурман.

І ось на одному зі зборищ вчителі, представники громадськості побачили таку картину: в хаті сектантки Марії Гребенюк повно людей, серед них — діти. Молодий чоловік виразно, емоційно читав молитовну книгу. Настає вила нечужими голосами, біла себе кулаками в груди, фанатично викрикувала уривки з книг божих, зливаючи слюзу.

Атом від ідола, космос — від антихриста. Наше спасіння — на тому світі, — проголошував проповідник, старший син Олієвського. Гордістю світились очі батька. Та хіба це радість? Чи задумувався глава сім'ї над тим, що з дня в день насаджував дітям релігійні догми, позбавляв усіх радощів, калічив ієність, зрештою, отруював життя? Тягне він в своє літво і Віктора та Олександра. Неохоче слухають його юпаки, прагнуть швидше піти з дому, в самостійне життя. Життєрадісний, товариський, вони всім еством своїм протилляються повчанням проповідника-батька, давно усвідомили суть релігійної отрути. Обидва вступили до комсомолу, один вчиться, другий працює слюсарем.

— Навіщо несете ювість дітям? — питаю в Олієвського. — Хлопцям же в армію іти незабаром, а ви проповідуєте відмову від служби в Радянській Армії, від прийняття військової присяги.

— Антихристську віру захищати гріх, — затято блимає очима проповідник.

А ось ще один факт, який нашоує на роздуми щодо морального обличчя «слуг Ісусових». Якось весною в колгоспі імені Шевченка привезли долийні установки. Кинулись їх встановлювати, а одна — розкомплектована. Шукали шукали шланг, а він виявився... на подвір'ї Олієвського.

— Сатанинське красти не гріх, — пояснює своє «гріхопадіння» проповідник.

...Хай тепер судить наш читач, чи можна потурати або байдуже ставитись до злочинних, підступних діянь цього кубла, в якому святоші, далекі від святості, намагаються облудою, гримми й іншими брудними засобами втягувати в секти молодь, дітей?

Ми певні, що й мати дівчини, котра звернулася до нас з таким болючим благанням, побачить справжнє обличчя своїх єдиновірців. Ці духовно зубожілі люди, котрі вважають себе ідейно непримиреними ворогами радянського суспільства, маскуючись за ширмою «слова божого», не мають навіть морального права нав'язувати свої догми іншим...

Н. НЕГІНА,
спецкор «Молодого комунара».

• На заводі чистих металів спортсмени в пошані • Змагання автомобільного триборства • Для любителів шахів • Футбол.

В КОЛЕКТИВАХ ФІЗКУЛЬТУРИ

ЗА ДОБРОЮ ТРАДИЦІЄЮ

В центрі Світловодська височить будинок з бетону і скла. Це — Палац спорту ордена Трудового Червоного Прапора заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР. Сюди посідають юнаки і дівчата, діти, літні чоловіки і жінки. Для кожного з них є заняття до внодоби.

Можна назвати імена багатьох юнаків і дівчат передовиків виробництва, які захоплюються спортом. Це — слюсар Іван Корольов, слюсарі Олександр Крижанівський і Валерій Кулибаба, токарь Микола Червок.

Дбаючи про масовість спорту, адміністрація заводу не шкодує коштів на будівництво спортивних споруд. Так, наприкінці 1974 року здано в експлуатацію спортивний комплекс з плавальним басейном і різномірами залами. А на початку нинішнього року закінчила будувати типовий стрілецький тир.

На спорудженні цих об'єктів добре попрацювали ветерани Великої Вітчизняної війни бригадир комплексної бригади Дмитро Кушнір, комуністи Георгій Пижов і Василь Пустовіт, комсомольці Станіслав Єфремов і Віктор Кулагін.

На підприємстві стало хорошею традицією відзначати спортсменів, що добились хороших успіхів. Останнім часом вигородили одержали влучні стріли Микола Дядюра, Марія Грищенко, Станіслав Єфремов.

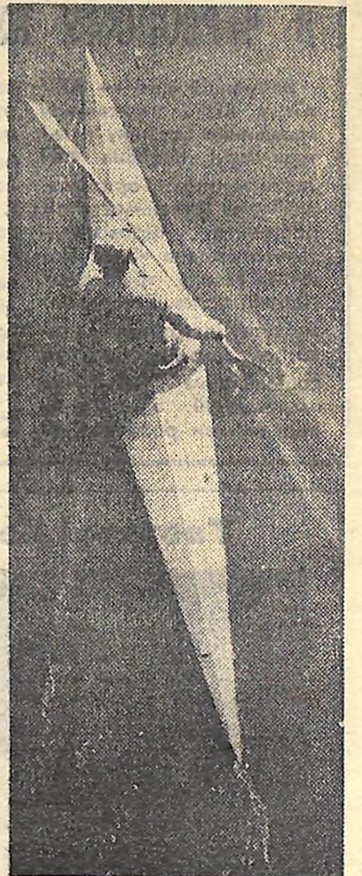
Спорт став улюбленим заняттям металургів. Цього року вирішили підготувати 450 значківців ГПО. З цим завданням колектив фізкультури успішно справляється. Складено нормативи з легкої атлетики, плавання, кросу, стрільби. Лише в стрілецьких поєдинках взяло участь понад 800 чоловік.

Кращих успіхів у складанні нормативів комплексу ГПО домагаються колективи цехів, де групи фізкультурників очолює Павло Свізлов, Віктор Кузнецов, Анатолій Войтенко та Володимир Різниченко. Тут першими фізичний гарт здобули електрослюсарі Іван Лопушняк і Микола Романюк, електрообмотувальники Ніна Тимошук, слюсарі Борис Алексеевко та інші юнаки і дівчата.

Приємно відзначити, що на заводі уже виконали план дев'ятого п'ятиріччя по розвитку фізичної культури і спорту.

Спортивно-масова робота сприяє і зміцненню трудової дисципліни, підвищенню продуктивності праці молодих робітників.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
учитель Світловодської середньої школи робітничої молоді № 2,
м. Світловодськ.

БЛАГОРОЧНИК.
Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ФУТБОЛ

„ХВИЛЯ“ —
„ЗІРКА“ — 1:1

Кіровоградці вийшли на зелене поле з чітко визначеною метою — не програти! Перший удар по м'ячу. Перший «вибух» стадіону. Перші хвилювання і промахи. Якщо гості контратакували, більше дбали про неоторканість своїх воріт, то тактика господарів поля була дещо іншою. Вони намагаються відкрити рахунок. І це їм вдається на 20-й хвилині. Володимир Мішаєв закріплює одну із комбінацій «севастиопольців». Іде 37 хвилина. Гравці «Хвилі» порушують правила проти Олексія Каміана. Арбітр призначає метрів з тридцяти п'яти штрафний удар. Його чітко виконує «потерпілий». І м'яч після його удару у «в'язницю». На відпочинку команди йдуть при результаті 1:1. У другому таймі наш земляк діяв активно, маючи лесь час ігрову перевагу. Тричі мав можливість змінити рахунок Олександр Мороз. Але це зробити йому не вдалося. Суддівська колегія зафіксувала нічию — 1:1. «Зірка» зараз має тринадцять очок і вийшла на друге місце в турнірній таблиці.

7 жовтня кіровоградці в себе вдома прийматимуть сумський «Фрунзенець».

В. ШАБАЛІН.

Музична партитура з текстом пісні «Яблони в цветі» (Яблоні в цвєту).

ЯБЛОНИ
В ЦВЕТУ

Музика Е. Мартынова,
слова І. Резника.

Яблони в цветі — весня круженье,
Яблони в цветі — любви смлетенье.
Радости свои мы им дарили,
С ними о любви мы говорили.

Пріпев:

«Было и прошло!», — твердит мне время.
Но ему на зло тебе я верю!
Верю в майский день, от яблонь белый,
Яблонь молодых в твоём саду.

Яблони в цветі за мною мчатся,
Яблони в цветі змною сплясают.
Вновь издалека плывут в виденьях
Белые снега цветов весенних.

Яблони в цветі — какое чудо!
Яблони в цветі — я не забуду.
Только дни считая не стану в грусти,
Просто буду ждать весны грядущей.

Пріпев.

Ніхто не забудий

АВТОМОБІЛІСТАМ —
ПРИЗ ГЕРОЯ

У Великій Вітчизняній війні брали участь 147 жителів села Долинського Олександрійського району, 53 з них відзначені бойовими нагородами, 95 загинули в битві за незалежність Батьківщини. Високу мужність і героїзм проявив їхній земляк Степан Горобець під Ржевом. В лютому 1942 року молодому танкістові було посмертно присвоєне звання Героя Радянського Союзу. Тепер його ім'я надано одній з вулиць села і почеркській дружині місцевої школи. Про командира танка молодшого лейтенанта С. Х. Горобця — завжди розмова на уроках мужності.

А районний комітет ДТСААФ в селі Долинському щороку проводить змагання з автомобільного багатоборства на приз С. Х. Горобця. Цього року на місцевому стадіоні у поєдинки включились водії 14 первинних колективів оборонного товариства. Вони змагались в мистецтві водіння автомобіля, з стрільби з дрібнокаліберної гвинтівки і гранатометання.

В особистому заліку перемогли земляки героя Володимир Федюченко та Віктор Редін, в третім призером став представник команди колгоспу імені Кавла Маркса Віктор Боруков.

Призи спортсменам-автомобілістам вручала сестра героя Марія Христофоровна, а дипломи — колишній механік танка С. Х. Горобця Федір Іванович Литовченко, який приїхав у гості до долинчан з міста Дніпродзержинська.

В. УФІМЦЕВ.

ОДНОЧАСНО —
845 РОЗМОВ

Американські спеціалісти почали вкладати по дну Тихого океану телефонні кабелі оригінальної конструкції. Він з'єднає берег США з Гавайськими островами, а далі проляже до острова Гуам і на Окінаву. Нова лінія дасть можливість проводити 845 розмов одночасно.

ЯК ЗРОБИТИ
ПОРТРЕТ
МОЛЕКУЛИ?

Найпотужніший у світі електронний мікроскоп сконструювали японські науковці з міста Кіото. За його допомогою можна буде спостерігати й фотографувати елементарну структуру молекули.

АПН.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОГО КОМУНАРА» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.